

Via Dolorosa:

Drumul creștinătății!...

Creștinii din întreaga lume celebrează în fiecare primăvară, de mii de ani, sărbătoarea „Învierii Domnului”, eveniment ce stă la baza credinței și a Bisericii Creștine. Numim această sărbătoare „Paști”, după cuvântul ebraic „pesah” care înseamnă „trecere”, deoarece aceasta este momentul în care Dumnezeu a început lumea, „dintru neființă în ființă”. Românii au preluat denumirea de Paști, din cultura greacă, preluată la rândul ei din etimologia semită (ebraicul „pesah” și aramicul „pestra”). Fie chiar și simbolic, în timpul anului, rareori este pomenit „drumul durerii” (Via Dolorosa) drum pe care Fiul lui Dumnezeu l-a parcurs în chinuri către Golgota: **„Jos în Via Dolorosa este-al suferinței drum/ Ca un miel mergea Mesia, Regele/ Sus pe lemn El a murit/ De dragul meu, de dragul tău/ Jos în Via Dolorosa este drumul durerii”**. („Versuri creștine”) Pe lângă dimensiunea teologică a Răstignirii Mântuitorului Hristos, „Drumul Crucii” are și o dimensiune cronologică dar și una topografică. Drumul, așa cum este cunoscut astăzi are o lungime de mai puțin de un kilometru (aproximativ 600 de metri) și nu corespunde neapărat cu drumul parcurs de Hristos deoarece Ierusalimul a suferit transformări ra-

diale în decursul istoriei sale ulterioare. Traseul, care pleacă de la fortăreața „Antonia” și ajunge până la „Biserica Sfântului Mormânt”, include nu mai puțin de 14 opriri legate de Patimile Domnului. Ar mai fi de amintit și celebra exclamație „**Ecce Homo**” („Iată OMUL”) atribuită în „Evanghelia lui Ioan”, lui Pilat din Pont în momentul în care Fiul Domnului s-a arătat mulțimii lângă fortăreața „Antonia”, locul de unde începe „Drumul durerii” către Golgota. Să parcurgem, așadar, și noi, în aceste zile, DRUMUL mântuirii noastre întru Hristos, „Via Dolorosa”, primul drum teologic, simbolic cronologic dar și atât de real prin existența sa, și prin însăși existența noastră.

IN MEMORIAM

O viață de drumar stinsă înainte de vreme

„A plecat dintre noi Iulian VASILIU, șeful SDN Bacău”

Un mesaj care a ajuns la familie, colegii și prietenii săi în seara zilei de marți, 27 martie 2018. Un mesaj trist și incredibil, care i-a uluit pe toți, deopotrivă, mai ales că erau doar câteva ore de la despărțire – fusese la sediul DRDP Iași la o ședință, unde se întâlnise cu colegii de serviciu. Cu toții sunt convingși acum că soarta a fost nemiloasă și a rupt nedrept și neașteptat firul vieții OMULUI și DRUMARULUI, ing. Iulian VASILIU.

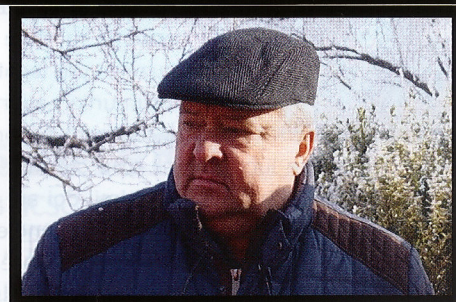
Câte nu se pot spune despre cariera și viața sa, dar este foarte greu să vorbim acum, când avem senzația că va intra pe ușile noastre, așa cum o făcea mereu...

Iulian VASILIU se născuse în Bârlad, la 25 octombrie 1964 și a fost licențiat al Facultății de Construcții Iași – Catedra Căi Ferate Drumuri și Poduri, specializarea PODURI, Promoția 1991. În același an a început activitatea în cadrul Regiei Autonome Județene de Drumuri și Poduri Iași, unde a acumulat o vastă experiență pe o rețea de peste 1000 de km, cât măsoară drumurile județene ieșene, atât în lucrări de întreținere, cât și în cele de investiții și reabilitări. Din 1998 a fost angajat la Direcția Regională de Drumuri și Poduri Iași, activitatea sa fiind împărțită în două părți ale unei întregi perioade petrecute la Bacău: una de inginer șef și una de șef al Secției de Drumuri Naționale Bacău.

În cele două decenii de activitate în județul Bacău și-a legat numele de foarte multe obiective de pe drumurile naționale de aici.

Printre cele mai importante sunt lucrările de artă, pentru care era devotat încă din anii de studenție: podurile de pe DN 11, la Oituz și Helegiu, pe DN 12A, la Comănești, Ghimeș, Straja 1 și Straja 2, pe DN 15, la Gârlieni... De asemenea, a militat și a reușit să asigure circulația confortabilă și în siguranță prin asfurnerea unor covoare asfaltice pe DN 2, DN 11, DN 2F, DN 15 și altele.

Desigur, au rămas foarte multe amintiri despre Iulian VASILIU, dar aveam nevoie mai mult ca oricând de specialistul, omul care găsea soluții la marile probleme apărute în urma unor catastrofe care au afectat drumurile din județul Bacău. Și dacă amintim doar ultimele două calamități, respectiv inundațiile din 2017, care au distrus un pod la Plopana, pe DN 2F și alunecările de teren de zilele trecute, care au distrus DN 12B, fiind închisă legătura stațiunii Slănic Moldova cu restul teritoriului, avem iată două momente care au fost gestionate cu profesionalism și promptitudine de Iulian VASILIU. Atașamentul și devotațiunea pentru meseria aleasă, contribuția decisivă la lunga serie de lucrări în domeniul drumuri și poduri au câștigat aprecierea tuturor colaboratorilor, amprenta pusă pe obiectivele din aria sa de administrare rămânând mărturie pentru viitor. De altfel, trebuie să spunem că el a știut să impună și să primească respect peste tot, atât în colectivele în care a lucrat, cât și în societate. În primul rând, respectul a venit prin

punctualitatea și seriozitatea sa proverbială, dar și prin soluțiile propuse și aplicate la marile încercări din viața drumarilor.

Suntem convingși că familia sa – soția, cei doi copii (o fată și un băiat), vor avea puterea să treacă peste aceste momente tragice, așa cum drumarii din Moldova, foștii lui colegi, vor fi, cu siguranță, recunoscători activității îndelungate desfășurate pe drumuri foarte importante ale țării.

Toți cei care l-au cunoscut recunosc și acum, la plecarea din această lume, că Iulian VASILIU a fost un OM cu un suflet frumos, care a știut să aprecieze meritele celor din jur, așa cum a știut să treacă peste necazuri cu o glumă sau o încurajare.

Poate că momentele de stres trebuiau gestionate în interesul său și nu ar mai fi fost oprit din cursa vieții de un infarct neprevăzut. Dar Iulian VASILIU n-a avut timp de el, că erau prea multe proiecte de finalizat sau cereri de rezolvat.

Fie ca noul drum să-l ducă în liniște pe Iulian VASILIU spre grădina Domnului... Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Nicolae POPOVICI